

NYÍREGYHÁZI
EGYHÁZMEGYE

A SZENT NAGYPÉNTEKEN, A KIRÁLYI IMAÓRÁKON

ELSŐ IMAÓRA

Kezdő áldás. Szokásos kezdet.

Jertek, boruljunk le és imádjuk...

5. zsoltár

Hallgasd meg szavaimat, Uram! Értsd meg kiáltásomat! Figyelj könyörgésem szavára, én királyom és én Istenem! Mert hozzád imádkozom: Uram, kora reggel halld meg hangomat! Reggel eléd állok és nézlek, mert te nem gonosz-ságot akaró Isten vagy. Nem is tartózkodhat nálad gonosztevő, s a te szemed előtt törvényszegőnek nincs maradása. Gyűlölöd mindazokat, kik megsze-gik a törvényt,

elveszted mindazokat, kik hazugságot szólnak. A vérengző és álnok férfi-út utálja az Úr. Én pedig irgalmad bőségéből bemegyek házádba, leborulok szent templomodnál a te félelmedben. Uram, vezess igazságod útján el-lenségeim miatt,

tedd egyenessé utamat színed előtt! Mert nincs igazság szájukban, a szívük ter-méketlen. Nyílt sír az ő torkuk, nyelvüket álnokul forgatják. Ítéld meg őket, Is-ten! Bukjanak bele terveikbe, töméntelen gonoszságuk miatt űzd el őket, mert megkeserítettek, Uram, téged! És örüljenek mindnyájan, kik benned bíznak, örökké vigadni fognak, és bennük fogsz lakni. És büszkélkednek veled mind-nyájan, kik nevedet szeretik. Mert te megáldod az igazat. Uram, jóakarattal mint pajzzsal vettél körül minket.

2. zsoltár

Miért tombolnak a nemzetek, s miért terveztek hiábavalóságot a népek? Fö-lálltak a föld királyai, a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Fölkentje ellen: „Törjük szét rabláncukat, és rázzuk le magunkról igájukat!” A mennyek-ben lakó kineveti őket, és az Úr kigúnyolja őket. Akkor majd szól nekik harag-jában, és fölindulásában szétzavarja őket. Engem pedig ő tett királlyá Sionon, az ő szent hegyén, * és hirdetem az Úr rendelkezését. Az Úr így szólt hozzám: „Fiam vagy te, én ma szültelek téged. Kérjed tőlem, és neked adom örökségül a nemzeteket és birtokodul a föld végső határait. Vasvesszővel fogod őket kor-mányozni, s mint a cserépedényt, összetöröd őket.” Nos hát, királyok, észnél legyetek, okuljatok mindnyájan, kik ítélkeztek a földön! Szolgáljatok az Úrnak félelemmel, és örvendezzetek neki remegéssel! Fogadjátok el feddését, nehogy megharagudják az Úr, és vesztetekre letérjete az igaz útról, mikor ő hirtelen haragra lobban! Boldogok mindnyájan, kik benne bíznak.

21. zsoltár

Istenem, én Istenem, tekints reám, miért hagytál el engem? Távol esnek üdvösségemtől vétkeim szavai. Én Istenem! Nappal kiáltok, és nem hallgatsz meg, * és éjjel is, és nincs nyugodalmam. Te pedig szentélyedben lakozol, Izrael dicsőrete! Benned bíztak atyáink; bíztak, és megszabadítottad őket. Hozzád kiáltottak, és megmenekültek, tebenned bíztak, és meg nem szégyenültek. Én pedig féreg vagyok és nem ember, emberek gyalázata, akit megvet a nép. Akik csak látnak engem, gúnyolódtak rajtam, járt a szájuk és fejüket csóváltgatták: „Az Úrban bízott, szabadítsa meg őt, mentse meg őt, mert kedveli őt.” Mert te hoztál ki engem a méhből, te vagy reménységem az anyai kebel óta. Reád szorulok az anyaméhtől fogva, anyám öle óta te vagy az én Istenem. Ne távozzál tőlem, mert a szorongatás közel van, * és nincs, aki segítsen. Sok tulok vett körül, kövér bikák fogtak közre. Rám tátották szájukat, mint a ragadozó és ordító oroslán. Szétfolytam, mint a víz, minden csontom szétszóródott. Szívem olyan lett, mint a viasz, mely megolvadt bensőmben. Erőm kiszáradt, mint a cserép, nyelvem a torkomhoz tapadt, a halál porába vezettél le engem. Mert sok kutya vett körül engem, gonosztevők gyülekezete fogott közre engem. Átlyuggatták kezeimet és lábamat, megszámlálták minden csontomat. Ők pedig bámulva néztek engem. Elosztották maguk között ruháimat, * és köntösömre sorsot vetettek. De te, Uram, ne tartsd távol tőlem segítségedet: siess segítségemre! Mentsd meg lelkemet a kardtól és egyetlen életemet a kutya karmából! Szabadíts meg engem az oroslán szájából, engem, lealázottat, az orrszarvúak szarvaitól! Hirdetni fogom nevedet testvéreimnek, a gyülekezet közepette dicsérlek majd téged. Akik féltetik az Urat, dicsérjétek őt, Jákob minden ivadéka, dicsőítsétek őt! Félje őt Izrael minden ivadéka, mert nem utálta és nem vetette meg a szegény könyörgését, orcáját sem fordította el tőlem; mikor kiáltottam hozzá, meghallgatott engem. Rólad szól dicséretem, a nagy gyülekezetben vallomást teszek rólad, amit fogadtam, teljesítem az őt félők színe előtt. Enni fognak a szegények, és betelnek, és dicsérik az Urat, kik őt keresik, szívük élni fog örökön örökké. Megemlékezik és megtér az Úrhoz a föld minden határa, s leborul majd előtte a pogány nemzetek minden családja. Mert az Úr az ország, és ő uralkodik a nemzeteken. Ettek és meghódoltak előtte a föld minden gazdagjai. Őelőtte borulnak le mindazok, kik a földre szállnak. És az én lelkem neki él, és ivadékom neki fog szolgálni. Bejelentik az Úrnak a következő nemzedéket. Az ő igazságát fogják hirdetni, a születendő népnek, melyet az Úr alkotott.

Dicsőség... most és... Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség néked, Isten! (3-szor) Uram irgalmazz! (3-szor)

Tropár. 1. hang. Dicsőség... ÉK 343. oldal

Keresztre feszítettéted által **Krisztus** / megszűnt a kínzatás, legyőzött az ellenség ereje, / mert nem angyal és **nem ember**, / hanem magad, Uralkodónk, üdvözítettél minket, / **dicsőség** néked.

Most és... Az Istenszülőé.

Minek nevezzünk téged, Malasztalteljes? / Mennynek-e, mert fölragyogtat-
tad az igazság Napját? / Paradicsomkertnek, mert az enyészhetetlenség virá-
gát nevelted? Szűznek-e, mert szeplőtelen maradtál? / Tisztaságos Anyának, /
mert a mindenség Istenének fiát hordoztad karodon? / Imádd őt, hogy üdvö-
zítse lelkünket!

Sztihirák. 8. hang. ÉK 343. oldal

Ma a **templom** kárpitja / a gonoszok megfeddésére kettéhasadt, / a nap elrejtí
sugarait, / látván az Uralkodó fölfeszítettését. *Kétszer.*

Mint a juh a **leöletésre**, / úgy vitettél el a törvénszegő férfiaktól **Krisztus**
Királyunk, / s mint ártatlan bárány a keresztre **szögeztettél** / a mi vétkeink-
kért, Emberszerető.

Mint a juh a **leöletésre**, / úgy vitettél el a törvénszegő férfiaktól **Krisztus**
Királyunk, / s mint ártatlan bárány a keresztre **szögeztettél** / a mi vétkeink-
kért, Emberszerető.

Dicsőség... most és... 8. hang. ÉK 344. oldal

Midőn a törvénszegők **elfogtak** téged, / szenvedéseid között így kiáltottál fel
Urunk: / Ha meg is öltétek a **pásztort**, / és szétszórtátok a **tizenkét** juhot, / az én
tanítványaimat, / képes lennék tizenkét ezred angyalnál többet is előállítani
védelmemre, / de **türelemmel** maradok, / hogy teljesüljön be mindaz, / ami
titkos és rejtelmes mondatott felőlem a **próféták által**, / **Uram**, dicsőség **néked!**

Prokimen 4. hang.

Szíve / gonoszságot **gyűjtött magának**. (Zsolt 40,7)

Zakariás próféta jövendölésének olvasása (11,10-13)

Szent Pál apostol Galatákhöz írt levelének olvasása (6,14-18)

Evangélium - Szent Máté evangéliumának olvasása (27,1-56)

Lépteimet ...

Háromszorszent. Miatyánk...

Konták. 8. hang. ÉK 345. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt
látta Mária a keresztfán és **felsőhajta**: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy
az én Fiam / és én Istenem.

Uram irgalmazz! (40-szer) Ki minden időben... Uram, irgalmazz! (3-szor)
Dicsőség... most és... Ki a keruboknál...

HARMADIK IMAÓRA

Jertek imádjuk...

34. zsoltár

Szállj perbe, Uram, azokkal, kik perlekednek velem, támadj az ellenem támadókra! Ragadj fegyvert és pajzsot, és kelj föl, hogy megsegíts! Ránts kardot, és zárd el üldözőim útját! Mondjad lelkemnek: Üdvösséged vagyok! Szégyenüljenek meg és piruljanak, kik lelkemre törnek! Hátráljanak és szégyenüljenek meg, kik rosszat forralnak ellenem! Legyenek, mint a szélhordta por, és az Úr angyala szórja szét őket! Útjuk legyen sötét és síkos, az Úr angyala üldözze őket! Mert ok nélkül veszedelmes csapdát állítottak nekem, ok nélkül ócsárolták lelkemet. Essen ő a csapdába, melyet nem is sejt, elrejtett hálója őt magát ejtse törbe, saját csapdájába, a maga kelepcejébe essen. Az én lelkem pedig örvendezni fog az Úrban, és gyönyörködni szabadításában. Minden csontom azt mondja majd: „Uram, Uram, ki hasonló hozzád, aki megszabadítod a szegényt az erősebbek kezéből, a szűkölködőt és nyomorultat az őt kifosztóktól?” Hamis tanúk támadtak ellenem, s arról faggattak, miről mit sem tudtam. Jóért rosszal fizettek nekem, meddő dolgokkal árasztották el lelkem. Én pedig, amikor zaklattak, szőrzsákba öltöztem. Bőjttel aláztam meg lelkemet, és esengve imádkoztam értük. Mint felebarátunknak, mint testvérünknek, úgy kedveskedtem; mint gyászoló és szomorkodó, úgy megalázódtam. Ők pedig kárörömmel egybegyültek, korbácsokkal gyültek össze ellenem, és nem is tudtam. Elszéledtek, de csak nem bánkódtak. Próbára tettek, csúfolódva csúfoltak, és fogukat vicsorgatták rám. Uram, mikor tekintesz reám? Mentse meg gonoszáguktól lelkemet, az oroszlánok közül egyetlen kincsemet! Hálát adok neked, Uram, a nagy gyülekezetben, a népek között dicsérlek téged. Ne örvendjenek bajomon hazug ellenségeim, akik ok nélkül gyűlölnek, és sanda szemmel tekintgetnek rám! Mert még ha békésen szóltak is hozzám, haragjukban álnok vádat koholtak. Kitátották rám szájukat, mondván: „Úgy kellett, úgy kellett neki, szemünkkel láttuk!” Uram, te láttad ezt, ne hallgass, Uram, ne hagyj el engem! Uram, serkenj föl, figyelj az én ítéletemre, Istenem és Uram, az én ügyemre! Uram, ítéld meg igazságod szerint, én Uram, Istenem, gúnyosan ne nevéssenek rajtam! Ne mondják szívükben: „Úgy kellett, a mi lelkünknek ez kellett!” És ne mondhassák: „Most aztán felfaltuk őt!” Szégyenüljenek meg és piruljanak mindnyájan, kik nyomorúságomon örülnek! Szégyen és gyalázat borítsa azokat, kik fölényesen beszélnek velem! Örvendezzenek és vigadjanak, kik igazamat akarják, és mondják mindenkor: „Magasztaltassék az Úr!”, kik az ő szolgálója békességét akarják! Nyelvem emlegetni fogja igazságodat, a te dicséretedet naphosszat.

108. zsoltár

Istenem, dicsőítő énekem hallatán ne hallgass, mert bűnös száj és alattomos ajkak nyíltak ki ellenem! Álnok nyelven szóltak ellenem, és körülvettek gyűlölködő szavakkal, ok nélkül támadtak reám. Ahelyett, hogy szeretnének, rágalmaztak engem, én azonban imádkoztam. Rosszal fizetnek nekem a jóért, és gyűlölködéssel szeretetemért. Rendelj föléje még egy bűnöst, a Sátán álljon jobbra felől! Vétkesként kerüljön ki az ítéletről, még imádsága is váljék vétékké! Legyen az ő napjainak száma kevés, tisztségét más nyerje el! Fiai legyenek árvákká, felesége pedig özvegyé! Bolyongva bujdossanak fiai és kolduljanak, és vessék ki őket lakóhelyükből! Minden javát uzsorás kutassa át, idegenek ragadják el fáradsággal szerzett vagyonát! Ne legyen neki oltalmazója, s ne legyen, ki árváin könyörüljön! Pusztuljon el még írmagja is, egyetlen nemzedéken belül vesszen ki a neve! Még ősei vétkeire is emlékezzen az Úr, és ne töröltessék el anyja vétke! Legyenek mindezek mindig az Úr előtt, még emléküik is vesszen ki a földről! Mivel nem gondolt arra, hogy irgalmasságot cselekedjék, hanem üldözte a szegény embert és a nyomorultat, és a megtört szívűt halálba juttatta. Szerette az átkot, most érje őt utol, nem akarta az áldást, távozzék hát tőle! Könnyűként öltötte magára az átkot, mely mint a víz, behatolt belsejébe, és mint az olaj a csontjaiba. Legyen rajta, mint a ruha, melybe öltözik, és mint az öv, mely mindenkor körülveszi! Ezt mérje fizetségül az Úr rágalmazóimra, és azokra, kik gonoszul szóltak lelkem ellen! De te, Uram, Uram, cselekedj értem a te nevedért, mert jó a te irgalmad! Szabadíts meg, mert nyomorult és szegény vagyok, és szívem háborog bensőmben! Mint hanyatló árnyék, úgy enyészek el, kivertek engem, mint a sáskarajt. Térdeim elgyöngültek a böjtöléstől, testem elváltozott az olaj hiánya miatt. Gyalázattá lettem nekik, megláttak engem, és fejüket csóválták. Segíts engem, Uram, Istenem, ments meg irgalmasságod szerint! Hadd tudják meg, hogy a te kezéd ez, és hogy te tetted ezt, Uram! Ők átkozni fognak, de te megáldasz, akik ellenem támadnak, megszégyenülnek, a te szolgád pedig örvendezik! Öltözzenek szégyenbe, kik engem rágalmaznak, és mint palást, úgy vegye körül őket szégyenük! Hangos szóval hálát adok az Úrnak, és a sokaság előtt dicsérem őt. Mert ott állt a szegénynek jobbra felől, hogy megszabadítsa az üldözőktől lelkemet.

50. zsoltár

Könyörülj rajtam, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, és könyörületed sokasága szerint töröld el gonoszágomat! Moss meg engem mindinkább gonoszágomból, és bűnömből tisztíts meg engem! Mert elismerem gonoszágomat, és bűnöm előttem van mindenkor. Egyedül ellened vétettem, és gonoszt előtted cselekedtem. Hogy igaznak bizonyulj igéidben, és győztesnek ítéletedben. Mert íme, vétékben fogantattam, és bűnökben fogant engem anyám. Mert íme, az igazságot szereted, a te bölcsességed titkos és elrejtett dolgait kinyilatkoztattad nekem. Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek. Add, hogy örömet és vigasságot halljak, és örvendezzenek megalázott csontjaim! Fordítsd el orcádat bűneimről, és töröld el minden gonoszágomat! Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, és az

igaz lelket újítsd meg benső részeimben! Ne vess el engem színed előtt, és Szent Lelkedet ne vedd el tőlem! Add vissza nekem üdvözítésed örömét, és uralkodó lélekkel erősíts meg engem! Megtanítom utaidra a gonoszokat, és az istentelének hozzád térnek. Szabadíts meg engem a vérbűntől, Isten, üdvösségem Istene, és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat! Uram, nyisd meg ajkaimat, és szám a te dicséretedet fogja hirdetni! Mert ha kedvelnéd, áldozatot adtam volna, de az égő áldozatokban nem telik kedved. Áldozat Istennek a töredelmes lélek, a töredelmes és alázatos szívet, ó Isten, nem veted meg. Tégy jót, Uram, jóakaratodból Sionnal, hogy felépüljenek Jeruzsálem kőfalai! Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát, az ajándékot és égőáldozatokat, akkor tesznek oltárodra borjakat.

Dicsőség... most és... Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség néked, Isten! (3-szor) Uram irgalmazz! (3-szor)

Dicsőség... Tropár. 6. hang. ÉK 347. oldal

Uram, ki mindenek **é**lete vagy, / a zsidók halálra ítélték, / ki a Vörös-tengert vesszővel ketté **v**álasztád, / a keresztre szegeztek, / ki a sziklából vizet **f**akasztál, / epével etettek, / de te önként **s**zenvedtél, / hogy az ellenség rabságából meg**v**álts bennünket, / Uram, dicsőség néked!

Most és... Az Istenszülő ÉK 348. oldal

Istenszülő, te vagy a valódi szőlővessző, / ki megnövesztetted nekünk az élet gyümölcsét. / Hozzád könyörgünk, / imádd a szent apostolokkal együtt éretünk az Uralkodót, / hogy irgalmazzon a mi lelkünknek!

Sztihirák. 8. hang. ÉK 348. oldal

A zsidóktól való **f**élelem miatt / a te barátod és **k**edvelted, Péter / megragadott téged **U**ram, / és síránkozván így **k**iáltott fel: / Könnyeimet ne vedd meg, / hitet ígértem neked, és nem **t**artottam meg. / A mi bűnbánatunkat is **f**ogadd el Urunk, / és **k**önyörülj **r**ajtunk! *Kétszer.*

Midőn drága kereszted előtt a vitézek megcsú**f**olának téged, / a mennyei hadak álmél**k**odtak efelett, / mert te ékesítéd föl **m**agadat / a megcsúfoltatás **k**oszorújával, / ki a föld színét virágokkal **d**íszítetted fel, / te öltözködtél a csúfság bíbor **p**alástjába, / ki a föld erősségét felhőkkel **b**orítottad be, / ilyen üdv gondozásban nyilvánul a te **j**óvoltod Krisztus, / mert nagy a te **k**egyelmed, / **U**ram, dicsőség **n**éked!

Midőn drága kereszted előtt a vitézek megcsú**f**olának téged, / a mennyei hadak álmél**k**odtak efelett, / mert te ékesítéd föl **m**agadat / a megcsúfoltatás **k**oszorújával, / ki a föld színét virágokkal **d**íszítetted fel, / te öltözködtél a csúfság bíbor **p**alástjába, / ki a föld erősségét felhőkkel **b**orítottad be, / ilyen üdv gondozásban nyilvánul a te **j**óvoltod Krisztus, / mert nagy a te **k**egyelmed, / **U**ram, dicsőség **n**éked!

Dicsőség... most és... 5. hang. ÉK 349. oldal

A keresztre **vit**etvén / így kiált**ott**ál fel Uram: / Miért akartok engem megölni, ó zsidók? / Talán azért, hogy a hozzátok tartozó inaszakadtakat meggyógyítot-tam, / a halottakat mintegy álmaikból **fölt**ámasztottam, / a vérfolyásos asz-szonyt épség**re** hoztam, / a kanáneabelin megkö**ny**örültem? / Miért akartok engem megölni, ó zsidók? / De meglátjátok azt, kit ma által fog**tok** verni, /' a Kriszt**ust**, ti törvényszegők!

Prokimen 4. hang. ÉK 349. oldal

Mert én az ostorokra **kész** vagyok, / és fájdalommal előttem **van** mindenko-ron. (Zsolt 37,18)

Izajás próféta jövendölésének olvasása (50, 4-11)

Szent Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének olvasása (5, 6-10)

Evangélium - Szent Márk evangéliumának olvasása (15, 16-41)

Áldott legyen az Úr! Áldott legyen az Úr minden nap...

Háromszorszent. Miatyánk...

Konták. 8. hang. ÉK 345. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és **felsó**hajta: / Bárha felfeszít**ve** szenvedsz is, / te vagy az én Fiam /' és én Istenem.

**Uram irgalmazz! (40-szer) Ki minden időben... Uram, irgalmazz! (3-szor)
Dicsőség... most és... Ki a keruboknál...**

HATODIK IMAÓRA

Jertek imádjuk...

53. zsoltár

Isten, a te nevedben üdvözíts engem, és erőddel szolgáltass igazságot nekem! Isten, hallgasd meg imádságomat, fogadd füledbe ajkaim igéit, mert idegenek támadtak ellenem, hatalmasok keresték lelkemet, és Istent észre sem vették maguk előtt. De íme, Isten segítségemre siet, és az Úr oltalmazója lelkemnek. Fordítsd vissza a rosszat ellenségeimre, igazságod szerint veszítsd el őket! Készséges szívvel mutatok be neked áldozatot, és hálát adok a te nevednek, Uram, mert jó az, mert minden szorongatásból megszabadítottál engem, és ellenségeimre fölülről nézhet a szemem!

139. zsoltár

Ments meg engem, Uram, a gonosz embertől, az álnok férfiútól szabadíts meg engem! Azoktól, kik gaszágot forralnak szívükben, akik egész nap háborúságot szítanak! Fenik a nyelvüket, mint a kígyó, viperaméreg van ajkaik alatt. Őrizz meg engem, Uram, a bűnös kezétől, szabadíts meg a gazemberektől, akik már kieszték, hogy jártamban elgáncsoljanak! Csapdát állítottak nekem a kelyhek, hálót feszítettek ki lábam elé, az út mellett gáncsot vetettek. Azt mondtam az Úrnak: Istenem vagy, halld meg, Uram, könyörgésem hangját! Uram, Uram, üdvösségem ereje, árnyékkoddal oltalmaztad fejemet a harc napján! Ne adj át engem, Uram, akaratom ellenére a bűnösnek! Tervet szóttek ellenem, ne hagyj el engem, nehogy felülkerekedjenek! Legfőbb ármánykodásuk: ajkaik fáradsága borítsa el őket. Izzó parázs hull majd rájuk, nyomorúságokba taszítod őket, és nem fogják kiállni azokat. Az álnok nyelvű férfinak nincs nyugta a földön, az igazságtalan férfit pusztulásba döntik gonoszságai. Tudom, hogy az Úr ítéletet hoz a szűkölködőnek, és igazságot szolgáltat a szegénynek. Az igazak pedig hálát adnak a te nevednek, és színed előtt az egyenes szívűek otthonra lelnek.

90. zsoltár

Aki a Fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad. Mondhatja az Úrnak: oltalmazóm vagy te és menedékem, én Istenem, őbenne bízom. Valóban, ő megszabadított engem a vadászok csapdájából és a zavaró beszédétől. Vállaival beárnyékoz téged, és az ő szárnyai alatt bizalommal lehetsz. Pajzs-ként vesz körül az ő igazsága, nem fogsz félni éjszakai rémülettől, a nappal repülő nyíltól, a sötétben lopakodó bajtól és a délben támadó gonosz lélektől. Essenek el bár ezren oldalad mellől és tízezren jobbod felől; hozzád ez nem fog közeledni, hanem saját szemeddel észreveszed, és a bűnösök bűnhődését meglátod. Mert te vagy, Uram, az én reményem. A Fölségest választottad magadnak

menedékül, így baj nem ér téged, és csapás nem közeledik hajlékodhoz. Mert angyalainak parancsol felőled, hogy megőrizzenek minden utadon. Tenyerükön hordoznak téged, hogy kőbe ne üssed lábad. Áspiskígyón és viperán fogsz járni, oroszlánt és sárkányt tiporsz el. „Mivel bennem bízott, megszabadítom őt, oltalmazom őt, mert ismeri nevemet. Hozzám kiált, és én meghallgatom őt; vele vagyok a szorongatásban, kiragadom onnan és megdicsőítem őt. Betöltöm hoszszú élettel, és megmutatom neki üdvözítésemet.”

Dicsőség... most és... Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség néked, Isten! (3-szor) Uram irgalmazz! (3-szor)

Dicsőség... Tropár. 2. hang. ÉK 350. oldal

Üdvösséget szerezted a földön, **Krisztus** Istenünk, / kiterjesztéd legtisztább kezeidet a kereszten, hogy összegyűjtsd a **pogány** nemzeteket, / kik kiáltják neked: Uram, **dicsőség** neked!

Most és... Az Istenszülőé.

Vétkeink sokasága miatt / nincs bátorságunk az Úr elé járulni. / De te Istenszülő Szűz, imádd érettünk a te szent Fiadat, / mert sokat tehet az anyának könyörgése Urunknak megkérlelésére. / Ne vesd meg a bűnösök kérelmét, ó tisztaságos Szűz, / mert irgalmas ő és üdvözíthet minket, / ki érettünk önként szenvedett.

Sztihirák. 8. hang. ÉK 333. oldal

Ezt mondja az Úr Jézus a **zsidó** néphez: / Én népem, én **választott** népem, / mit **vétettem** néked? / A vakok szemeit **megnyitottam**, / a bélpoklosokat **meggyógyítam**, / az ágyán fekvő inaszakadtat **felemeltem**. / Én **népem**, én népem, / mivel **bántottalak** meg téged? / Avagy mivel fizettetek nekem sok **jótéteményeimért**? / A mannáért **epét** adtatok, / a sziklából fakasztott vízért **pedig** ecetet, / és azért, hogy szerettelek **benneteket**, / a keresztre **szegeztetek**. / Ti el nem ismertetek engem a világ **Üdvözítőjének**, / elhívom tehát a **pogány nemzeteket**, / és ők **dicsőítenek** engem / az Atyával és Szentlélekkel, / és én nekik adandom **az örök életet**.

Izrael **törvényhozói**, / zsidók és **farizeusok**, / az apostolok kara kiált **hozzátok**. / Íme a templom, melyet ti **leromboltatok**, / íme a bárány, kit keresztre szegeztetek és **sírba** tettetek, / de önerejéből **föltámadt**. / Ne **csalatkozzatok** meg zsidók, / mert ugyanó az, ki titeket a tenger hullámaiból megmentett, / és a pusztában táplált **benneteket**, / az élet, a **világosság** / és a **világ békessége**.

Izrael **törvényhozói**, / zsidók és **farizeusok**, / az apostolok kara kiált **hozzátok**. / Íme a templom, melyet ti **leromboltatok**, / íme a bárány, kit keresztre szegeztetek és **sírba** tettetek, / de önerejéből **föltámadt**. / Ne **csalatkozzatok** meg zsidók, / mert ugyanó az, ki titeket a tenger hullámaiból megmentett, / és a pusztában táplált **benneteket**, / az élet, a **világosság** / és a **világ békessége**.

Dicsőség... most és... 5. hang. ÉK352. oldal

Jertek keresztény népek, / lássuk, minő tanácsot ült az áruló Júdás / a törvénszegő papokkal a mi Üdvözítőnk felett. / Ma halálra ítélték a hatalmas Igét, / és átadván őt Pilátusnak / a vesztőhelyen keresztre feszítették, / és ezek szenvedése közben / felkiáltott az Üdvözítő mondván: / Bocsásd meg nekik Atyám ezen bűnt, / hogy értsék meg a nemzetek / az én halottaimból való feltámadásomat.

Prokimen. 4. hang.

Uram, mi Urunk, / mely csodálatos a te neved az egész földön! (Zsolt 8,2)

Izajás próféta jövendölésének olvasása (52,13-54,1)

A Zsidókhöz írt levél olvasása (2,11-18)

Evangélium - Szent Lukács evangéliumának olvasása (23,32-49)

Hamar előzzön meg minket ...

Háromszorszent. Miatyánk...

Konták. 8. hang. ÉK 345. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és felsóhajtja: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam / és én Istenem.

Uram irgalmazz! (40-szer)

KILENCEDIK IMAÓRA

Jertek imádjuk...

68. zsoltár

Ments meg engem, Istenem, mert a vizek már lelkemig hatoltak! Mélységes iszapba süllyedtem, és nincs hol megállnom; A tenger mélységébe estem, s a vihar elmerített engem. Befáradtam a kiáltozásba, torkom berekedt, szemem kimerült, míg Istenemben reménykedtem. Többen vannak, mint fejemen a hajszál, akik ok nélkül gyűlölnék engem. Erőre kaptak ellenségeim, akik igaztalanul üldöznek engem; amit el sem vettem, azt kell visszafizetnem. Isten! Te ismered balgaságomat, és vétkeim nincsenek titokban előtted. Miattam ne érj szegény azokat, akik téged várnak, Uram, erők Ura! Ne szégyenüljenek meg miattam, akik téged keresnek, Izrael Istene! Mert érted szenvedtem a gyalázatot, arcomat szégyen borította el. Idegenné lettem atyám fiai között, és jövendőnné anyám fiainál. Mert emészt a buzgóság házadért, és a téged gyalázók szidalmi rám hullottak. Böjtölésbe burkoltam lelkemet, és ez is gyalázatomra vált. Szőrzsák lett az öltözékem, * és rajtam példálózna. Ellenem áskálódtak, kik a kapukban ültek, és rólam énekeltek, akik bortól ittasodtak. Én pedig tehozód imádkozom, Uram, itt az ideje jóakaratomnak, Istenem, irgalmad sokasága szerint hallgass meg engem a te üdvözítő igazságod szerint! Ments ki engem a sárból, hogy bele ne süllyedjek, szabadíts meg engem azoktól, kik engem gyűlölnék, és a vizek mélységéből! Ne merítsen el a víz árja, ne nyeljen el engem a mélység, és ne zárja rám száját a kút! Hallgass meg engem, Uram, mert kegyes a te irgalmad, könyörületed sokasága szerint tekints rám. Ne fordítsd el arcodat a te szolgádtól, mert szorongattatom, gyorsan hallgass meg engem! Figyelj lelkemre, és szabadíts meg azt, ellenségeim közül ments meg engem! Hiszen te ismered gyalázatomat, megszegyenülésemet és pironkodásomat. Előtted vannak mindnyájan, kik engem szorongatnak, szidalom és megaláztatás várt lelkemre. Vártam, hogy valaki együttérez, de nem volt, és aki megvigasztal, de nem találtam. Epét adtak nekem eledelül, és szomjúságomban ecettel itattak engem. Válgják az ő asztaluk törre előttük, megtorlással és kelepccével! Homályosodjon el szemük, hogy ne lássanak, derekukat mindenkorra görbítsd meg! Önts ki rájuk haragodat, és haragod indulata érje el őket! Lakhelyük válgják pusztasággá, és hajlékaiknak ne legyen lakója! Mert azt üldözték, akit te sújtottál, és sebeim fájdalmát csak gyarapították. Számolj még vétkeket az ő vétkeikhez, és ne jussanak el igazságodba! Töröltessenek ki az élők könyvéből, és ne legyenek beírva az igazak közé! Én szegény vagyok és szenvedő, de a te szabadításod, Isten, oltalmazzon engem! Dicsérem majd Istenemnek nevét énekkel, magasztalom őt dicsérettel, s ez kedvesebb lesz Istennek a fiatal borjúnál, amelynek szarva és körme van. Lássák a szegények és vigadjanak; keressétek Istent, és élni fog lelketek, mert az Úr meghallgatja a szegényeket, és foglyait nem veti el. Dicsérjétek őt, egek és föld, a tenger és minden, ami abban mozog! Mert Isten megszabadítja Siont, és fölépülnek majd

Júda városai, s ott fognak lakni, és örökségül kapják azt. Szolgáidnak ivadéka veszi birtokba azt, és azok fognak lakni abban, akik szeretik a te nevedet.

69. zsoltár

Isten, figyelj az én megsegítségemre, Uram, siess segítségemre! Szégyenüljenek meg és valljanak gyalázatot, kik lelkemet keresik! Térjenek hátra és piruljanak, akik rosszat akarnak nekem; térjenek hátra azonnal megszégyenülve, kik azt mondják nekem: Úgy kell, Úgy kell! Örvendezzenek és vigadjanak tebenned mindnyájan, kik téged keresnek, Isten, és mondják mindnyájan, akik szeretik szabadításodat: Magasztaltassék az Úr! Én pedig szűkölködő és szegény vagyok; Isten, segíts meg engem! Én segítőm és szabadító vagyok te; Uram, ne késlekedj!

85. zsoltár

Hajtsd hozzám, Uram, füledet, és hallgass meg engem, mert én szűkölködő és szegény vagyok! Őrizd meg lelkemet, mert neked vagyok szentelve! Szabadítsd meg benned bízó szolgádat, én Istenem! Irgalmazz nekem, Uram, mert egész nap hozzád kiáltok! Vidámítsd meg a te szolgád lelkét, mert hozzád emelem lelkemet! Mert te, Uram, jóságos vagy és szelíd, és nagyirgalmú mindazokhoz, akik téged segítségül hívnak. Hallgasd meg, Uram, imádságomat, és figyelj könyörgésem szavára! Szorongatásom napján hozzád kiáltok, mivel te meghallgattál engem. Nincs hozzád hasonló, Uram, az istenek között, és semmi sem fogható műveidhez. Eljön minden nemzet, amelyet alkottál, eléd borul, Uram, és dicsőíti majd a te nevedet. Mert nagy vagy te, és csodákat művelsz, egyedül te vagy Isten. Vezess engem, Uram, a te utadon, és igazságodban fogok járni; hadd örüljön szívem, hiszen féli a te nevedet! Hálát adok neked, Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a te nevedet mindörökké. Mert nagy a te irgalmad irántam, és kimentetted lelkemet az alvilág mélyéből. Isten! Törvényszegők támadtak ellenem, és erőszakosok gyülekezete tört a lelkemre; de nem számoltak veled. Pedig te, Uram Isten, könyörületes vagy és irgalmas, türelmes, nagyirgalmú és igazságos. Tekints rám, és könyörülj rajtam, adj erőt szolgádnak, és szabadítsd meg szolgálód fiát! Add nekem jóságod jelét, hogy gyűlölőim lássák, és megszégyenüljenek, te, Uram, megsegíttél és megvigasztaltál engem.

Dicsőség... most és... Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség néked, Isten! (3-szor) Uram irgalmazz! (3-szor)

Dicsőség... Tropár. 8. hang. ÉK 354. oldal

Látván a gonosztevő az élet Urát a kereszten **függni** és mondá: / Ha nem a megtestesült Isten lenne, ki velünk **fölfeszítve** van, / a Nap az ő fényét nem **rejtette** volna el, / és a föld nem indult volna **meg rengések** közt. / De ki mindnyájun-

kért szenvedsz, emlékezzél **meg** rólam, Uram, /' midőn eljössz a **te** országodba!
Most és... Az Istenszülőé. (Recitálva.)

Ki miérettünk születél a Szűztől, / és a keresztet elszenvedted, Jóságos, / és
legyőzted halállal a halált, és föltámadtál, mint Isten, / ne vesd meg saját ke-
zed alkotását, / hanem mutasd meg, ó Kegyelmes, a te emberszeretetedet, /
s fogadd el az érettünk esedező Istenszülőt, / és üdvözítsd a vétkes emberi
nemet, Üdvözítő!

Sztihirák. 6. hang.

Rémítő volt az ég és a föld **Alkotóját** / a keresztben **függve látni**. / A Nap **első-**
tétült, / a nappal éjjelre **változott**, / és a föld felszabadítá méhéből a **halottak**
testét, / kikkel **együtt** kérünk téged, /' üdvözíts **minket**!

Midőn a gonoszok keresztre szegezték a **dicsőség** Urát, / ekképp **szóla** hozzájuk:
/ Mivel sértettelek **meg benneteket**, / avagy mivel haragítottalak meg **titeket**? /
Vajon énelőttem ki mentett meg benneteket az **aggodalmaktól**, / és most miért
vagytok hálátlanok irányom**ban** a vett jókért? / A tüzes oszlopért a keresztre
szegeztek, / a világító felhőért a sír sötétségébe **zártok**, / a mannáért **epével**
kínáltok, / a fakasztott vízért ecetet **adtok** nekem, / de elhívom a **nemzeteket**, /
kik dicsérni **fognak** engem /' és az én **Atyámat** és a **Szentlelket**.

Midőn a gonoszok keresztre szegezték a **dicsőség** Urát, / ekképp **szóla** hozzájuk:
/ Mivel sértettelek **meg benneteket**, / avagy mivel haragítottalak meg **titeket**? /
Vajon énelőttem ki mentett meg benneteket az **aggodalmaktól**, / és most miért
vagytok hálátlanok irányom**ban** a vett jókért? / A tüzes oszlopért a keresztre
szegeztek, / a világító felhőért a sír sötétségébe **zártok**, / a mannáért **epével**
kínáltok, / a fakasztott vízért ecetet **adtok** nekem, / de elhívom a **nemzeteket**, /
kik dicsérni **fognak** engem /' és az én **Atyámat** és a **Szentlelket**.

Dicsőség... most és... 6. hang. ÉK 334. oldal

Ma a fára **függesztetik** az, / ki a földet a **vizekre függeszté**. / Ma a fára **füg-**
gesztetik az, / ki a földet a **vizekre függeszté**. / Ma a fára **függesztetik** az, / ki a
földet a **vizekre függeszté**, / töviskoszorúval koronáztatik az angyalok **királya**.
/ Vörös ruhába **öltöztetik** az, / ki az egeket **felhőkkel felruházta**, / verések-
kel **illetik**, / ki a Jordán vizében **Ádám bűnét lemosá**. / Szögekkel kegyetlenül
fölszegeztetik / az Anyaszentegyháznak üdvözítő **Jegyese**, / lándzsával átdöfe-
tik a **Szűznek Fia**. / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt **Jézus!** / Leborulunk
a te kínszenvedésed **előtt Jézus!** / Leborulunk a te kínszenvedésed **előtt Jézus!** /
Méltass **bennünket** elérni /' a te dicső **föltámadásodat** is.

Prokimen 4. hang.

Mondá az **esztelen** / az ő **szívében**, nincs **Isten**.

Jeremiás próféta jövendölésének olvasása (11,18-23; 12,1-5.9-11; 14-15)

A Zsidókhöz írt levél olvasása (10, 19-31)

Evangélium - Szent János evangéliumának olvasása (19,23-37)

Kérünk, ne adj kézbe minket ...

Háromszorszent. Miatyánk...

Konták. 8. hang. ÉK 345. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és **felsóhajta**: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam /' és én Istenem.

Uram irgalmazz! (40-szer) Ki minden időben... Uram, irgalmazz! (3-szor) Dicsőség... most és... Ki a keruboknál... Az Úr nevében... Könyörüljön rajtunk...

Uralkodó Úr Jézus Krisztus Istenünk, ki bűneink iránt hosszantűrő vagy...

A IX. óra záró imája után azonnal énekelik a Boldogságokat. ÉK 335. oldal.

Boldogságok

Folytatólag:

A mennyei kar énekel téged és mondja: / Szent, szent, szent a Seregek Ura, / teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel.

Vers: Járuljatok hozzája és megvilágosodtok, és orcátok nem szégyenül meg.

A mennyei kar énekel téged és mondja: / Szent, szent, szent a Seregek Ura, / teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel.

Dicsőség...

A szent angyalok és arkangyalok kara / az összes mennyei erőkkel együtt énekel és dicsőít téged és mondja: / Szent, szent, szent a Seregek Ura, / teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel!

Most és... Hitvallás ÉK 19. oldal.

Miatyánk.

Konták. 8. hang. ÉK 345. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és **felsóhajta**: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam /' és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer. DM. Ki a keruboknál. Papi záróima (Legszentebb Háromság...)

Áldott legyen az Úr neve... (3x)

33. zsoltár.

Valóban méltó...